

ШЛЯХИ ПОКРАЩЕННЯ ПОЛІТИКИ В ГАЛУЗІ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

Гнатенко Д.І.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Актуальність теми викликана тим, що Україна досить повільно пристосовувалася до змін на енергетичних ринках та зростання цін на енергоносії, що призвело до ситуації, коли неефективність енергопостачання в комунальній галузі, та пов'язаної з нею інфраструктури, спричинило збільшення витрат енергії та інших ресурсів. Відсутність конкуренції в енергетичній галузі є серйозною проблемою для великої кількості підприємств і споживачів. Також субсидування комунальних послуг призвело до того, що комунальна галузь не може в достатніх обсягах фінансувати модернізацію і впровадження енергозберігаючих технологій, так як державні ресурси дуже обмежені.

Основними чинниками, які перешкоджають подальшому зниженню енергоемності ВВП України, є: високий ступінь фізичного зношування основних фондів і технологічне відставання в найбільш енергоемних галузях і житлово-комунальній сфері; невідповідність тарифів і цін на енергоресурси, видаткам на їх виробництво, що ускладнює модернізацію енергетичних об'єктів; неефективність функціонування природних монополій; високий рівень втрат енергоресурсів при їх передачі та споживанні; обмеженість стимулів до зниження споживання енергоресурсів при відсутності приладів обліку; низький рівень впровадження енергоефективних технологій і устаткування як у промисловості, так і серед населення.

На мою думку основними напрямками на шляху поліпшення енергоефективності є:

1) скорочення енергоспоживання в економіці України можливо за рахунок структурного і технічного чинників. Структурна складова потенціалу енергозбереження відображає вплив зменшення питомої ваги енергоемних галузей у ВВП України за рахунок розвитку виробництв із низькою енергоемністю та матеріалоемністю, а також наукомістких галузей. Технічна (технологічна) складова потенціалу енергозбереження містить у собі зниження енергоемності виробництва (видобутку), перетворення, транспортування і споживання енергоресурсів за рахунок впровадження новітніх енергоефективних технологій та енергозберігаючих заходів;

2) оптимізацію структури енергетичного балансу держави, де частка енергоносіїв, отриманих з відновлюваних джерел енергії та альтернативних видів палива складе не менше 10% в 2015 році;

3) забезпечення скорочення споживання імпортного природного газу на 25%;

4) Переробка поточної енергетичної стратегії України до 2030 року з урахуванням механізмів Кіотського протоколу.